

7^e Zondag in de Paastijd Jaar A

Hand. 1, 12-14 ; 1 Petr. 4, 13-16 ; Joh. 17, 1-11a

Dierbare broeders en zusters,

Deze zondag tussen Hemelvaart en Pinksteren hoorden we in het Johannes evangelie het zogenaamde "Hogepriesterlijke Gebed" van Jezus. Hij sprak het uit op dat beslissende moment na het Laatste Avondmaal en vóór zijn Passie.

Jezus vraagt de Vader om verheerlijkt te worden zodat de Vader in Hem verheerlijkt kan worden. De verheerlijking die zal plaatsvinden door het mysterie van zijn lijden, dood, opstanding en de voltooiing daarvan door zijn hemelvaart.

Maar hoe moeten we Jezus gebed begrijpen? Hoe kan Hij vragen dat de Zoon verheerlijkt wordt, die toch van eeuwigheid de eeuwige goddelijke heerlijkheid deelt met de Vader en de Geest in Ene God? Jezus heeft de verheerlijking van zijn menselijke natuur op het oog. Hij heeft deze immers in zijn goddelijke persoon opgenomen door zijn Menswording. Het is deze menselijke natuur die Hij door zijn hemelvaart in de hemelse heerlijkheid introduceerde, in de volle eenheid van het goddelijke trinitaire leven. De verheerlijking Zoon, in het paasmysterie van Christus, is de verheerlijking van de Vader met het oog op onze verheerlijking.

De Zoon van God, die in zijn incarnatie zijn 'tent onder ons opsloeg' en die door de doop in ieder van ons een tent voor de Heilige Drieëenheid geïnstalleerd heeft - Hij nam onze menselijkheid mee met zijn hemelvaart en zette daar, in Gods woonplaats, voor ons een tent op.

Het feit dat deze realiteit zich nog volledig moet openbaren op de laatste dag, weerhoudt ons er niet van om nu al de inwoning van de Drie-eenheid en onze inwoning in de eeuwige Drie-eenheid te ervaren; door het geloof, de hoop en vooral als wij in de liefde van Christus blijven, zoals Hij ons heeft gevraagd.

Opdat we verbonden kunnen blijven in liefde met de Heer, beloofde Hij de Heilige Geest naar ons te sturen. Nadat Jezus naar de Vader is gegaan houdt deze Helper de aanwezigheid van Christus onder ons levend, en stelt Hij ons in staat om door de liefde met de Heer verbonden te leven.

In de eerste lezing van de Handelingen van de Apostelen zien wij hoe de leerlingen vol verwachting wachten op de komst van de beloofde Heilige Geest. Na de hemelvaart keren ze terug naar de bovenzaal in Jeruzalem, de plaats waar ze de eucharistie van de Heer hadden ontvangen als waarborg van de aanwezigheid van de Meester onder hen. En daar verenigd in gebed wachten ze op de Heilige Geest.

Zonder de Helper zouden ze de hun toevertrouwde zending niet kunnen volbrengen. Hij stelt de Meester en het Woord aanwezig en zal ook de Trooster zijn; degene die de gelovigen sterkt in hun lijden en kruizen, die bij het leerling-zijn horen. Dat vernamen wij in de brief van Petrus. De apostel schrijft hoe deze beproevingen met vreugde zelf kunnen worden beleefd, sinds ze in eenheid met Christus worden

ervaren. Een teken dat een christen de Heilige Geest draagt, is als hij met Christus en vanwege de naam van Christus het lijden kan aannemen.

Broeders en zusters, dit woord van de Heer voor ons vandaag is vooral een woord van vertrouwen. Een vertrouwen waaraan we allemaal in deze wereld, en vooral in deze moeilijke tijden, zo'n nood hebben. Het is heel anders dan een vertrouwen dat voortkomt uit een optimisme vanuit het menselijke zelfvertrouwen, gebaseerd op de kracht van het verstand, de technologische ontwikkelingen, de prestaties van de wetenschap, enz. Deze crisis kan ons eraan herinneren hoe kwetsbaar we zijn en blijven.

Maar het vertrouwen dat ons echt troost en drijft komt uit de zekerheid voort dat de Verrezene steeds bij ons is en blijft. Dit vertrouwen komt ook voort uit de ervaring van Gods barmhartigheid. Hij wilde zijn tent onder ons opzetten, heel goed wetend hoe kwetsbaar we zijn; want ondanks onze zwakheid geeft Hij het niet op ons te vertrouwen. En we mogen nog meer vertrouwen omdat Hij ons zijn Geest zal sturen om het werk voort te zetten dat Hij in ons is begonnen, namelijk ons voor te bereiden op het ontvangen van de volheid van de heerlijkheid die Hij en de Vader voor ons gepland hebben.

Mogen wij samen standvastig blijven in het gebed, in afwachting van de Pinksterdag waar we, door het mysterie van de liturgie, weer geestelijk naar die bovenkamer gebracht zullen worden en met Maria en de hele Kerk de Heilige Geest zullen ontvangen.